

нѣкой си вѣншны-ты дѣла на благочестіе-то, като на примѣръ, постъ-тъ и строго-то наблюдение на обряды-ты, употреблява за да добые уважение отъ народа, безъ да помисли за вѣтрѣшно-то исправление на срдце-то си. Матѣ. 6. 5—7.

П. Кога втора-ша заповѣдь забранява гордостъ, щеславіе и лицемѣріе; шо на шо ны учи ся съ шова?

О. На смирение и на правение добро въ тайно.

ЗА ТРЕТІЖ-ТЖ ЗАПОВѣДЬ.

П. Какъ бива шова да ся приима имя-шо Божіе на праздно?

О. То ся приима напраздно, или ся произноси напрасно, кога-то ся произноси въ разговоры бесполезны и суетны, а още повече напрасно, кога-то ся произноси лъжливо, или съ нарушение благоговѣніе-то.

П. Кои грѣхове ся забранявашъ съ шрешж-шж заповѣдь?

О. 1) Богохуление, или дръзскы рѣчи противъ Бога.

2) Роптаніе на Бога, или оплакванія на провидѣніе-то Му.

3) Кощунство, кога-то священны-ты предмети ся зимать на шегж или на подсмывъ.

4) Невиимателность въ молитвж.

5) Лъжовна клятва, кога-то ся подтвърждава съ клятвж това, щото не е.

6) Клятвопрестжпленіе, кога-то ся не изпълнява праведна-та и законна клятва.

7) Нарушение обѣщенія-та, даденые Богу.

8) Кльненіе или легкомысленно употребяване клятвж въ обыкновенны разговоры.